

Ἡ ἐξαχρείωση τῆς τηλεοράσεως

τοῦ Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

«Ἡ θητεία τοῦ προέδρου καί μελῶν του [τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ραδιοτηλεοράσεως-ΕΣΡ] ἔχει λήξει πρό πολλοῦ. Καί δέν παραιτοῦνται. [...] Τά προγράμματα (εἰδήσεις καί ἄλλα) δέν συνιστοῦν ἀπέραντη περιφρόνηση, χλεύη, ἐμπυτισμό πρὸς τό Σύνταγμα; Καμία οὐσιαστική ἀντίδραση. Νήδυμος ὕπνος...». Δικό μου, ἀπό τὴν «Ἐστία» τῆς 1ης τοῦ περασμένου Δεκεμβρίου.

«Μήπως οἱ ἀρμόδιες ρυθμιστικὲς ἀρχὲς μάχονται γιὰ τὴν ποιότητα; Ἐνῶ τό ἀρθρο 15 τοῦ Συντάγματος ἀναθέτει στό ΕΣΡ τόν ἔλεγχο «γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ποιοτικῆς στάθμης τῶν προγραμμάτων πού ἐπιβάλλει ἡ κοινωνικὴ ἀποστολή τῆς ραδιοφωνίας καί τῆς τηλεόρασης [...]» ὁ πρόεδρος τοῦ ΕΣΡ κ. Λασκαρίδης, ἀπαντώντας σέ διαμαρτυρίες θεατῶν γιὰ τὴ Ζαχοπούλιαδα, δήλωσε ὅτι ἄδυναται νά παρέμβει. «Ἐμεῖς», εἶπε, «ἐλέγχουμε τὴν πληρότητα τῆς ἐνημέρωσης, ἂν δηλαδὴ ὑπάρχουν καί ἄλλες εἰδήσεις», ὄχι τὰ χρονικὰ ὅρια στὴν προβολὴ τῶν γεγονότων. Δήλωσε, μάλιστα, ὅτι ὑπάρχει σχετικὴ πληρότητα στὰ δελτία εἰδήσεων, ἔστω καὶ ἂν ἀσχολοῦνται ἐλάχιστα μὲ ἄλλα θέματα». («Ἐλευθεροτυπία», 23.1.2008). Δέν ξέρουμε πῶς ἐννοεῖ ὁ κ. πρόεδρος τὴν «πληρότητα», ξέρουμε ὅμως σίγουρα ὅτι δέν φλέγεται γιὰ τὴν πλήρωση τῆς συνταγματικῆς ἐπιταγῆς «περὶ ποιότητας». Σάν Πλόντιος Πλάτος νίπτει τὰς χεῖρας του καί ἀποφαίνεται: «Δέν εἴμαστε λογοκριτές» («Ἐλευθεροτυπία», 16.1.2008). Καί ἀκόμα: «Ἄν ὁ πρόεδρος τοῦ ΕΣΡ ἀντλαμβάνεται τόν ἔλεγχο ποιότητας ὡς "λογοκρισία", τότε τί ἐλπίδα ἔχουμε νά ἀποκτήσουμε ποτέ ποιοτικὴ ἐνημέρωση;». Αὐτὰ γράφει ὁ καθηγητὴς στό ALBA καί στό πανεπιστήμιο Warwick κ. Χαρίδημος Τσοῦκας («Ἡ Καθημερινή», 3 Φεβρουαρίου). Ἐλπίζω νά μοῦ συγχωρήσει τὴ λογοκλοπὴ. Ἄν μπορέσουμε νά κάνουμε κάτι...

Συσκεφθέντες διὰ μακρῶν, μελετήσαντες ἐμβριθῶς καί λαθόντες ὑπ' ὄψη τὰ πεπραγμένα κατὰ τοὺς τελευταίους 66 μῆνες τοῦ ΕΣΡ, πού ἐπιβεβαιώνουν τὴν ἀπροθυμία ἢ/ καί τὴν ἀνικανότητά του νά φέρεῖ εἰς πέρας τό ἀνατεθειμένο εἰς αὐτό ἀπὸ τό Σύνταγμα καί τόν νόμο ἔργο, μὲ ἀποτέλεσμα νά ἔχουμε ὀδηγηθεῖ στὴ σημερινὴ ραδιοτηλεοπτικὴ ἐξαχρείωση. Ἐμεῖς, Ἡ Διάσκεψη τῶν Προέδρων κ.λπ. Ἀποφασίζουμε. Ἀνανεώνουμε γιὰ τέσσερα ἀκόμα χρόνια τὴ θητεία τοῦ κ. Ἰωάννου Λασκαρίδη καί τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ ΕΣΡ, πλὴν ... κ.λπ.

Ἄπιστευτο. Καί ὅμως ἀληθινό. Τό κυβερνητικὸ κόμμα ὑπέκυψε –συνάγεται– στὴ γοητεία τοῦ ΠΑΣΟΚ καί συνέργησε στὴν ἀνανέωση τῆς θητείας τοῦ προέδρου τοῦ ΕΣΡ καί τῶν ἄλλων. Σκέφτεσαι. Μήπως διακατέχεται ἀπὸ σύνδρομο αὐτοχειριασμοῦ; Ἡ κυβέρνηση. Δέν μπορεῖς εὐκολὰ νά φανταστῆς κάποιον ἄλλη ἐξήγηση. Μά καλά! Τό γεγονός καί μόνο, ὅτι τό ΠΑΣΟΚ ὑποστήριξε μὲ τέτοια ἐμμονὴ αὐτὴ τὴν «ἀνανέωση» δέν τοὺς ἐψύλλιασε; Ἡ στάση τοῦ ΠΑΣΟΚ, στάση ὑστερικῆς ἀντιθέσεως καί ἀρνήσεως σέ ὅλα καὶ ἡ ἐπίδειξη (ὑποκριτικοῦ) ἐδῶ πνεύματος συμβιβασμοῦ, δέν τοὺς ἔκαμε νά ἀνοίξουν τὰ μάτια τους; Ἐρωτήματα: Ἄνταμοιθὴ γιὰ ποιὲς ὑπηρεσίες ἡ ἀνανέωση; Γιὰ τὴν τραγικὴ τους ἀποτυχία; Τά ραδιοτηλεοπτικὰ μέσα λειτουργοῦν παράνομα, χωρὶς ἄδεια. Κατ' ἀνοχήν! Ἀφέθησαν νά λειτουργοῦν ὡς ἐργαλεῖα διαφθορᾶς, παραπληροφορήσεως καί παραπληνήσεως τοῦ κοινοῦ. Τοῦ λαοῦ. Γιὰ ταπεινοῦς, ἰδιοτελεῖς σκοποῦς. Ἐνῶ ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἐκάλης αὐξάνει. Μετακομίζουν ἐκεῖ οἱ ἱεροφάντες τῆς τηλεοράσεως τῆς διαπλοκῆς. Ἀγοράζουν ἢ κτίζουν. Τί εἶναι, ἓνα ἢ δύο ἢ τρία ἑκατομμύρια; εὐρῶ. Ἀπὸ πέντε καί ἀπάνω. Ἀξίζει νά συζητᾶει κανεῖς.

Ἡ τηλεόραση ἀποτελεῖ τόν ἐμπαθέστερο πολέμιο τῆς κυβερνήσεως. Φονικόν. Οἱ ἰδιοκτῆτες τῶν καναλιῶν δέν τὰ πάνε καλά μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς. Εἶναι πιὸ ζόρικη. Ἀπὸ τίς προηγούμενες. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἂν ἔτσι τοὺς ἀρέσει, ἂς τὴ λουστοῦν αὐτὴν τὴν τηλεόραση. Οἱ κυβερνητικοί. Δέν ἔχουν ὅμως τό δικαίωμα νά ἀπεμπολοῦν τόν ρόλο τους ὡς ἐγγυητῶν τῆς κοινωνικῆς εὐνομίας. Δέν ἔχουν δικαιολογία. Γιὰ τὴν ἀβελτηρία καί τὴν ἀνικανότητά τους νά προστατεύσουν τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία ἀπὸ τὰ ἀρπακτικὰ πού ὑπερίπτανται. Καί πέφτουν ἀπάνω σέ ζωντανούς καί πεθαμένους. Τοὺς ζωντανούς νά τοὺς κατασπαράξουν. Τόσο φυσικά ὅσο καί ἠθικά. Ἐχουν ὀδηγήσει ἀνθρώπους στὴν αὐτοκτονία. Διέσυραν ἄλλους γιὰ τὴ συμπεριφορὰ τους μέσα στὰ σπίτια τους. Πού προστατεύεται ἀπὸ τό Σύνταγμα: «Ἡ οἰκία τοῦ καθενός εἶναι ἄσυλο. Ἡ ἰδιωτικὴ καὶ οἰκογενειακὴ ζωὴ τοῦ ἀτόμου εἶναι ἀπαραβίαστη» (ἀρθρο 9). Ὅταν μάλιστα οἱ ἴδιοι, πολλοὶ ἀπὸ αὐτούς, ἐχρησιμοποίησαν ἀνέντιμα μέσα γιὰ νά ἀποφύγουν ὑποχρεώσεις τους πρὸς αὐτὴν τὴν κοινωνία. Καί τώρα θέλουν νά τὴν ποδηγετήσουν.

Τό πρόβλημα εἶναι, ἐμεῖς τί κάνουμε. Πῶς ἀντιδρᾷ ἡ κοινωνία. Γιὰ τὴν αὐτοσυντήρησή τῆς. Ἀλλιῶς θά κινδυνέψει. Γύρω μας ἀναπτύσσονται ἀπρόβλεπτες δυνάμεις. Μὲ ταχύτατους ρυθμούς. Πιθανῶς ἀνεξέλεγκτους. Καί ἐμᾶς κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνες μόνη μας ἐγνοια εἶναι νά δικάσουμε ὡς λαϊκὸ δικαστήριον, νά καταδικάσουμε, νά κατασπαράξουμε τόν δυστυχῆ Ζαχόπουλον. Τόν μόνον ἴσως, πού στὴν τραγικὴ αὐτὴ ἱστορία, ἐπέδειξε αἰσθημα ντροπῆς. Ἐπροτίμησε τόν θάνατο ἀπὸ τόν διασुरμό. (Παρά τό ἐπίμονο ψάξιμον καί ξεσκάλισμα τῶν πράξεών του, δημόσιο σκάνδαλον δέν ἀνευρίσκεται).

Τό πρόβλημα εἶναι ἐμεῖς τί κάνουμε. Τό ΕΣΡ καί ὁ πρόεδρος του μᾶς ἔχουν δώσει δείγματα γραφῆς. Τί θέλουν. Τί μποροῦν. Τί δέν θέλουν καί δέν μποροῦν. Ὡς πρώτη ἀντίδραση θά ἔλεγα: Μὴν τὰ βλέπετε. Τά ἰδιωτικὰ κυρίως κανάλια. Ἄς μὴν ὑποβιβάζουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας. Σέ ἐπίπεδο πολιτικῆς πνευματικῆς καί πολιτισμικῆς ὑπαναπτύξεως.

Δεύτερη σκέψη. Ἡ ὀργάνωση μιᾶς καμπάνιας ἀποστολῆς χιλιάδων ἐπιστολῶν διαμαρτυρίας πρὸς τόν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς, λέτε νά εἶχε κάποιο ἀποτέλεσμα; Ἡ τώρα εἶναι ἀργά;

Τρίτη σκέψη. Μπούκοτάζ ὅσων διαφημίζονται ἀπὸ τὴν τηλεόραση. Σκληρὴ λύση, ἀλλὰ πιθανόν ἀποτελεσματικὴ. Ἄν ἀποτολμηθεῖ.